

Mgr. Štěpán Braňka:

Do Ameriky bych se nepřestěhoval, v Na lovu jsem málem vypadl

Vzhledem ke skvělým ohlasům na rozhovor v prvním čísle jsme se rozhodli, že i do druhého vyzpovídáme jednoho ze členů profesorského sboru. Pana profesora Braňky jsme se zeptali na to, jaké to na Opatově bylo dříve, jak se dostal k angličtině, ale i například na umělou inteligenci.

Úvod

Tradičně začneme otázkami ohledně posledních dvou měsíců. Asi nejdůležitější březnovou akcí byl divadelní festival. Jak jste si ho užil a která třída vás pobavila nejvíce?

Bylo to super. Já mám divadelní festival rád, do teď si s bývalými spolužáky občas pouštíme naše představení z dob, kdy jsem na Opatov sám chodil. Letos jsem se byl podívat vlastně jen na těch třídách, které učím, a nejvíce se mi z nich líbilo asi Céčko. Mimo jiné i tím, že při scéně, kdy dva kluci seděli na takové té kladině, jsem si vzpomněl na to, jak jsme před osmnácti lety v našem představení měli prakticky totožnou scénu a přesně takhle jsem tam seděl já.

To jsem ráda, že jste si představení užil. V dubnu proběhly Velikonoce. Slavíte je vůbec?

Slavím, se širší rodinou se vždy sejdeme na oběd, děti chodí koledovat a podobně. Asi je to i tím, že mám příbuzné na vesnici, kde se tradice dodržují hodně. Letos jsem teda sice chtěl vyrazit do Budapešti, ale počasí nevypadalo slibně, tak jsem nakonec zůstal v Česku, navštěvoval příbuzné a chodil hrát golf.

O škole

Téma školy by jistě bylo zajímavé za každých okolností, u Vás je to ale především tím, že jste na Opatově sám studoval. Jaké to tu tehdy bylo? Co se od té doby změnilo?

Ta největší změna jde samozřejmě s dobou - vybavení, které je teď v učebnách, se vůbec nedá srovnat s tím za našich dob. Například projektory v každé třídě jsou super, to za nás nic nebylo, takže samozřejmě žádné kahooty, videa a podobně. Jinak je obrovskou změnou hřiště, já si pamatuju, že tu byl jen plácek, takže chodit ven na tělocvik bylo fakt za trest. Proto jsme pořád chtěli hrát florbal, ten se hraje v tělocvičně.

A jaký to byl pocit, když jste se sem vrátil v pozici učitele? Jaký vztah máte s bývalými kantory, kteří teď jsou Vašimi kolegy?

Já jsem se sem vracel moc rád. Měl jsem tu skvělou třídu, takže jsem cítil obrovskou nostalgii. Učil jsem i na jiných školách, ale tam jsem rozhodně takový pocit neměl. Vracet se za mými bývalými učiteli bylo ze začátku zvláštní, někteří se prý dokonce báli, jak tady vůbec můžu učit - rozhodně jsem totiž na gymplu nebyl žádný premiant. Teď už je to ale spíš výhoda, občas vzpomínáme na staré časy nebo se mě vyptávají na bývalé spolužáky, které si pořád pamatují, a to mě moc těší.

Měl jste někdy pocit, že byste chtěl s učením "seknout"?

To úplně ne. Neříkám, že bych chtěl vždycky učit na plný úvazek, ale opravdu mě to baví, takže opustit bych to nechtěl. Stejně to mám i u vaření. Já mám ale takovou zvláštní osobnost, že nemám rád rutinu, naopak chci, aby byl každý den jiný. Ne vždycky je to takhle lehké, ale pro mě je zkrátka ideální kombinovat.

No a jakou vlastnost, kdybyste opravdu musel vybrat jen jednu, by podle Vás měl mít ideální učitel?

Vybrat jednu je doopravdy těžké. Ale asi mě napadá empatie. Je totiž potřeba, aby učitel dokázal vyhodnotit každou třídu, každého studenta zvlášť. Co je potřeba s nimi dělat, jak se k nim musí přistupovat... Někteří učitelé to tak nemají, jedou jen podle zažitého scénáře.

Je podle mě potřeba, aby na to ten učitel měl povahu. Aby měl tu práci rád, měl by předávat to nadšení, které pro svůj předmět má, to si myslím, že je to nejdůležitější. Taký je potřeba nějaký ten smysl pro humor, aby člověk dokázal řešit všechny situace. Já bych o tomhle tématu mohl mluvit hodiny, sám školím učitele a je to pro mě velmi důležité. V českém školství podle mě chybí další vzdělání pro kantory - většina učitelů vyjde vysokou školu, jde učit a tím pro ně vzdělání končí. Tak by to podle mě být nemělo, učitelé by na sobě měli chtít pracovat, ale tak je to konec konců asi u všeho.

